BLODHUND

RASKOMPENDIUM

Bilder som ingår i blodhunden historia

The Hunting Hound of Scotland called Rache and in english Hound

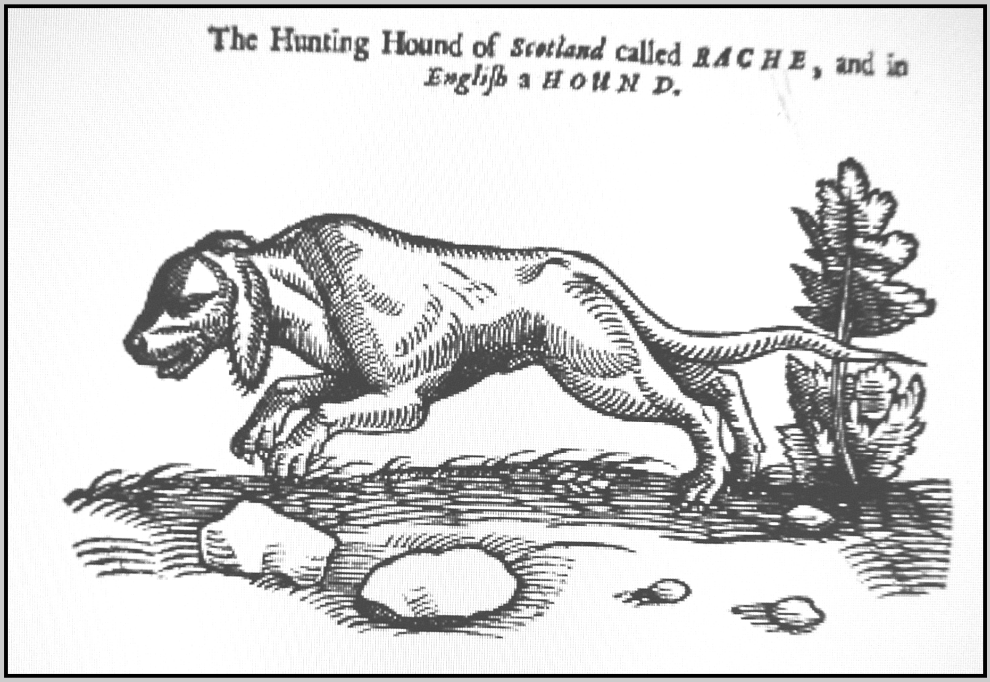

The Sleuth hound från 1500-talet

The english Bloodhound från 1500-talet

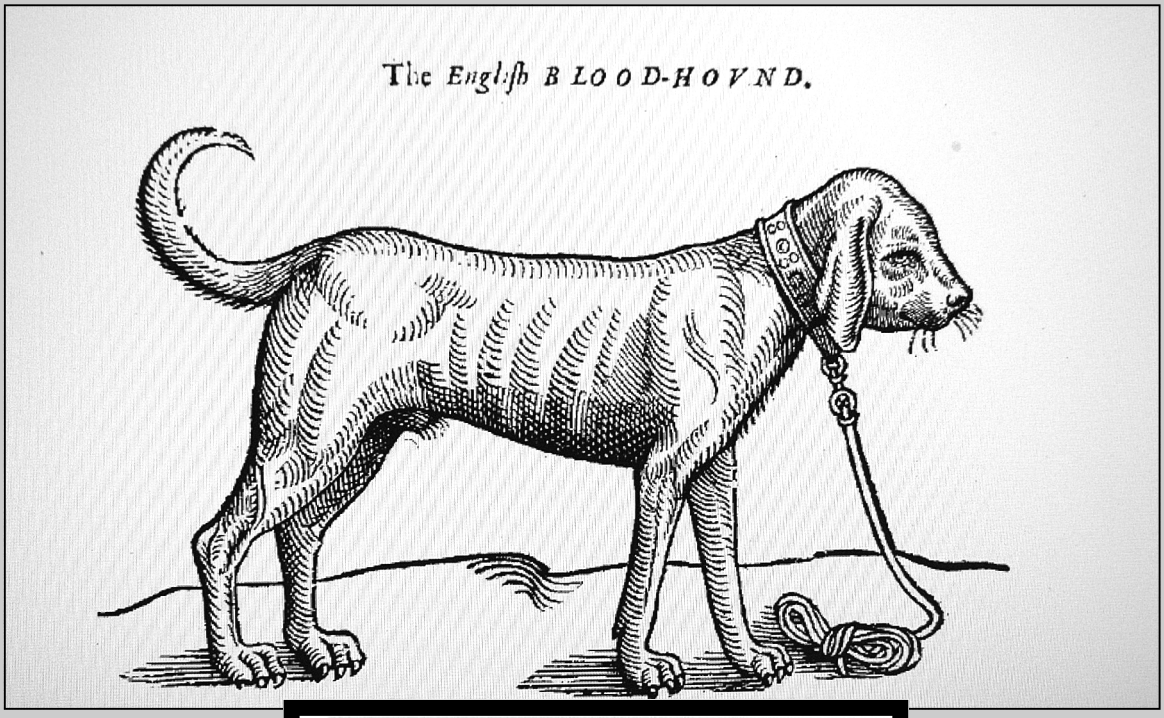

The Talbot

The Beginnings

BUT FROM WHERE DO WE TRACE THE BEGINNING?

There are and have been many dogs more or less large, keen scented, with ears that hang rather than stand erect.

They may very well share a common ancestor, and this may have existed in Mesopotamia or points east in the year dot.

That does not make them Bloodhounds. I take it, too, that any stories about Bloodhounds existing in Britain in the time of the Romans, (or being brought here from the sack of Troy even!) are irrelevant.

Such traditions have too little support and are too unspecific. The most persistent notion is that the Bloodhound was brought over from France by William the Conqueror in 1066. I do not know of any reputable source for this idea. [3]

However, there is one sense in which it is almost bound to reflect, if not the truth, at least a part of it.

After the Norman Conquest the royalty and the nobility of England and the upper ranks of the church were French, while the subject population was English.

And the Normans were fanatical lovers of hunting; hunting and falconry were the major peacetime pursuits of knighthood.

England was not culturally isolated before the conquest, and hunting and hunting hounds existed among the English royalty and nobility who were displaced, but there could hardly have been enough to satisfy the appetite of the new aristocracy, so numbers of hounds must have been brought over from Northern France during the century after the battle of Hastings.

How many, and whether the specific ancestors of the Bloodhound were among these, or whether hounds already resident gave rise to our breed, [4] or whether it came from a mingling of French with native stock, is impossible to say.

The highly specific idea that a particular, pure breed of hound, the St Hubert, was brought over by William, and continued to be kept virtually pure over here till modern times, certainly lacks any basis in any early source that I have been able to find, and I shall look at the idea again when considering later evidence.

For many generations after Hastings the upper reaches of society spoke Norman French, while the lower classes spoke English.

As contacts with the Continent were gradually broken over the following centuries, the French speakers were assimilated.

This is famously demonstrated in the middle of the 14th Century, when French, which had been the language of the law courts, was replaced by English, because French was “much unknown in the said realm” [Statute of Pleading, 1362].

Until recently it was thought that the earliest surviving use of the word ‘bloodhound’ was in about 1350, but in 2012 the update to the Oxford English Dictionary on line gave a new source, the Auchinleck MS (c1330) of Guy of Warwick, a popular verse romance. The poem is believed to have been written about 1300.

The hero, Guy, is a young man who falls in love with a woman of higher social standing and must succeed in various chivalric enterprises to win her hand.

At one stage he takes part in a hunt for a wild boar, which ferociously turns on the pack and kills over a hundred of the pursuing hounds. [This extract includes three “blodhoundes”: 5]

The boar has escaped, but Guy follows it alone and kills it eventually with his sword. It is likely that it would be assumed that the three bloodhounds helped him to find it, though they are not mentioned again.

Detta är saxat ur History of the bloodhound av M Barwick .

.Den som vill fördjupa sig ytterligare i blodhundens historia kan göra det här: ***http://bloodhounds.org.uk/History/***

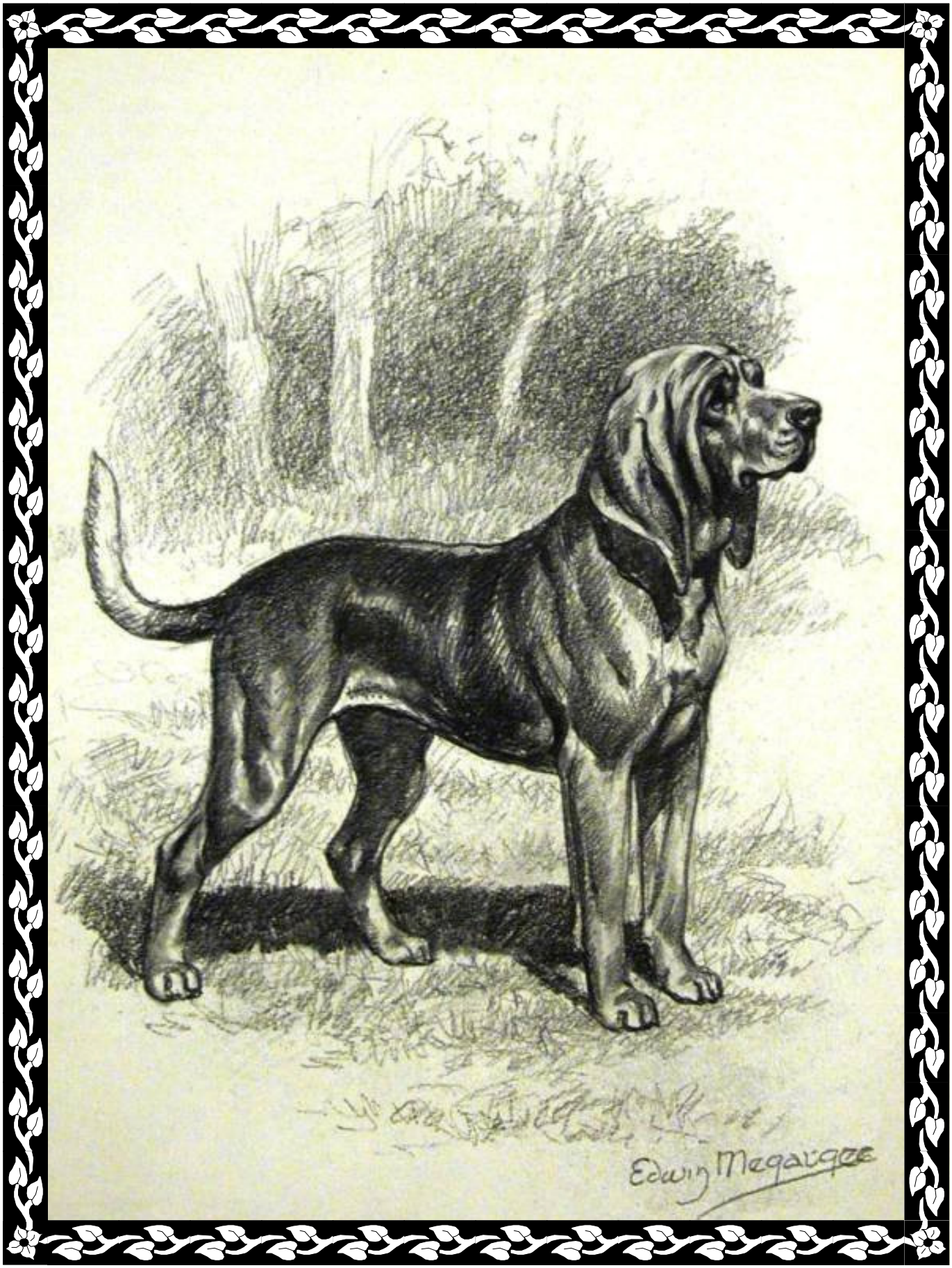
Edwin Megargee

Detta kompendium är framtaget av Svenska blodhundsklubben mars 2015

Kompendiet bygger på standard fastställd av SKK 2002-10-30

Grupp 6
FCI-nummer 84
Originalstandard 2001-03-13 FCI-Standard 2001-06-22; franska
SKKs Standardkommitté 2002-10-30

Ursprungsland/ hemland:
Belgien

Kommentar :
Tidigare England .Kallades tidigare Engelsk Blodhund

Användningsområde
Chien de saint-hubert användes som drivande jakthund vid jakt på storvilt men används numera främst som spårhund och sällskapshund. Tack vare sitt synnerligen väl utvecklade luktsinne används rasen framförallt som spårhund, men anlitas också ofta som eftersökshund för att spåra upp skadat villebråd. Den används också av polisen för att spåra upp personer. Genom sin funktionella byggnad är chien de saint-hubert mycket uthållig och dess exceptionella luktsinne gör att den utan svårigheter kan följa mycket långa spår även i kuperad terräng

FCI-Klassifikation:

Grupp 6. sektion 1.1 Med arbetsprov.

Kommentar:
I Sverige gäller följande för arbetsprov:Personspår (IDspår) som kallas Mantrailing.

Anlagsprov *(krävs för C I B)*

Högre klass

Elitklass *Tre (3)cert i elitklass krävs för Svensk Spårchampion* ***Blodhund***
SE SpbCh
Spårproven arrangeras av
Svenska Blodhundsklubben

Bakgrund/ändamål
Chien de saint-hubert är en storvuxen drivande jakthund och en spårhund av yppersta klass. Den har mycket gamla anor. Sedan århundranden är rasen känd och uppskattad för sitt exceptionella luktsinne och för sin jaktförmåga. Rasen skapades i Ardennerna av munkarna vid Saint-Hubert-klostret och härstammar från svarta och svart- och tantecknade parforce-jakthundar som användes på 600-talet av munken Hubert, som senare utnämndes till biskop och utsågs till jägarnas skyddshelgon. Dessa stora jakthundar kom att spridas över Ardennerna pga förekomsten av storvilt i de vidsträckta skogstrakterna i området. Man prisade chien de saint hubert för dess robusthet och uthållighet, framför allt vid parforce-jakt på vildsvin. De första exemplaren av chien de saint-hubert var svarta, men senare även svarta med tanteckning. På 1000-talet importerades sådana hundar till England av Wilhelm Erövraren. Vid samma tid introducerades även i England hundar av samma typ men som till färgen var helt vita, s k ”talbots”. I England kom dessa importerade hundar att bli anfäder till den ras som där fick namnet blodhund, en beteckning som härrör ur begreppet ”en fullblodshund”, dvs en rasren hund. Därefter utvecklades rasen även i USA. Framför allt i sydstaterna användes hundarna för att spåra upp förrymda slavar.

Kommentar:

Enligt de nedtecknade inventarielistor som finns från Wilhelm Erövrarens skepp , fanns inga hundar med i lasten. Blodhunden tros härstamma från Talbothunden och de så kallade Sleuthhundarna. Den blodhund vi har idag utvecklades i England under århundraden. Ett antal blodhundar importerades till Belgien under 1800 talet och 1900-talets början .

De hundar som användes i USA ,till att spåra förrymda fångar, var nästan uteslutande blandraser ,då blodhunden inte var tillräckligt skrämmande o aggressiv.

Helhetsintryck

Chien de saint-hubert skall vara en kraftig och storvuxen jakt- och spårhund, den mest kraftfulla av alla drivande jakthundar. Linjerna skall vara harmoniska, benstommen stark och muskulaturen välutvecklad. Rasen skall ha mycken substans, dock utan att ge intryck av att vara tung. Den skall vara långsträckt och rektangulär. Helhetsintrycket skall vara imponerande och uttalat ädelt. Hållningen skall vara värdig. Huvudet och halsen tilldrar sig uppmärksamhet pga den rikliga smidiga och tunna huden som bildar djupa veck. Rörelserna skall vara imponerande, med ett dröjande steg och ett visst inslag av rullning. De skall vara fjädrande, smidiga, elastiska och fria. Inga detaljer får vara så överdrivna att de stör den harmoniska helheten och ger intryck av klumpighet eller, än mindre önskvärt, av att vara till men för hundens hälsa eller välbefinnande. Som exempel på möjliga icke önskvärda överdrifter kan nämnas: djupt liggande eller för små ögon; löst hängande ögonlock; överdrivet riklig och lös hud, med alltför många och för djupa veck; onödigt mycket löst halsskinn; för smalt huvud. Alltför stora hundar med för tung eller för kraftig kropp är inte heller önskvärt eftersom detta minskar deras användbarhet.

Kommentar : *Det är också av yttersta vikt att blodhundens konstruktion harmoniserar med rasens funktion ,d.v.s. blodhundens förmåga att arbeta i timmar på ett spår.*

Nedan tik och hane av excellent kvalitet.

Viktiga måttförhållanden:

- kroppslängd: mankhöjd 10 : 9
- bröstdjup: mankhöjd 1 : 2
- huvudets längd: kroppslängd 3 : 7
- nosryggens längd: huvudets längd 1:2

Excellent typ

Uppförande/karaktär

Chien de saint-hubert skall vara mjuk, lugn, vänlig och sällskaplig gentemot människor och speciellt fäst vid sin ägare. Den skall vara tolerant mot andra hundar och husdjur. Den skall snarast vara reserverad och envis och den är lika känslig för beröm som för kritik. Den skall aldrig vara aggressiv. Skallet är mycket djupt men rasen skall inte vara skällig

Kommentar: *Då blodhunden skall fungera som livräddande resurs när människor försvinner ,är det självklart att den inte får vara aggressiv. Dock är rasen självständig och egensinnig när den arbetar. Rasen är avlad för att leda arbetet och för att lösa de problem som uppstår under spårets gång.Bara hunden och dess näsa vet var spåret går!*

Huvud

Huvudet, som är rasens främsta kännetecken, skall vara imponerande, majestätiskt och mycket ädelt. Det skall var djupt men smalt i förhållande till sin längd och i relation till kroppslängden. Benbyggnaden skall framträda tydligt. Huvudets sidor skall vara flata och profilen fyrkantig. Nosryggen skall vara tydligt parallell med en tänkt linje från pannans övre del. Den rikliga och tunna huden skall på pannan och kinderna bilda djupa rynkor och veck, vilka faller neråt när huvudet bärs lågt och fortsätter i det lösa halsskinnets kraftigt utvecklade veck. Huden är inte lika riklig hos tikar.

Kommentar: *När huvudet bärs högt ,skall huden falla bakåt och pannan och kinderna skall vara i det närmaste släta. Detta möjliggörs av den extremt tunna huden som rinner bakåt.*

Excellenta huvuden *Hane ovan*
Tik till höger

Skallparti

Skallpartiet skall vara djupt, långt och snarast smalt, med flata sidor. Ögonbrynsbågarna skall vara föga framträdande även om de kan verka vara det. Nackknölen skall vara mycket väl utvecklad och tydligt framträdande.

Kommentar: *En tydlig nackknöl ,en så kallad ”peak ”,nackknölen på en blodhund, är viktigt. Avsaknad av tydlig peak ses ofta tillsammans med rund , kort skalle. Skallen får aldrig vara rund eller bakåtsluttande i förhållande till nospartiet.*

Hane med vackert huvud med parallella plan o bra längd i nospartiet.

Tik med utmärkt huvud ,uttalad ”peak” och parallellitet i huvudet.

Exempel på runt huvud utan framträdande ”peak”.

Exempel på bakåtslutande skalle och av-saknad av parallellitet i huvudets plan.

Stop

Stopet skall vara föga markerat.

Nostryffel

Nostryffeln skall vara svart eller leverbrun. Den skall vara bred och väl utvecklad med väl öppna näsborrar

Nosparti

Nospartiet skall vara lika långt som skallpartiet och djupt. Det skall vara brett i området kring näsborrarna och ha samma omfång i hela sin längd. Nosryggen skall vara helt rak eller en aning böjd (lätt baggnos).

kommentar: *Nospartiet skall aldrig vara kortare än skallpartiet. Nospartiet skall kunna ses som en förlängning av skallen.*

Läppar

Läpparna skall vara mycket långa och lösa. Överläpparna skall hänga utanpå underläpparna och framtill bilda en rät vinkel mot nosryggen, vilket ger nosparti-et en fyrkantig profil. I riktning mot de bakre läppkanterna utvecklas de till köttiga hängläppar (mindre markerade hos tik), som omärkligt övergår i det rikliga lösa halsskinnet. Överläpparnas kanter skall nå ungefär 5 cm nedanför underkäken. Läppkanterna skall vara väl pigmenterade, svarta eller leverbruna, i överensstämmelse med nostryffelns färg.

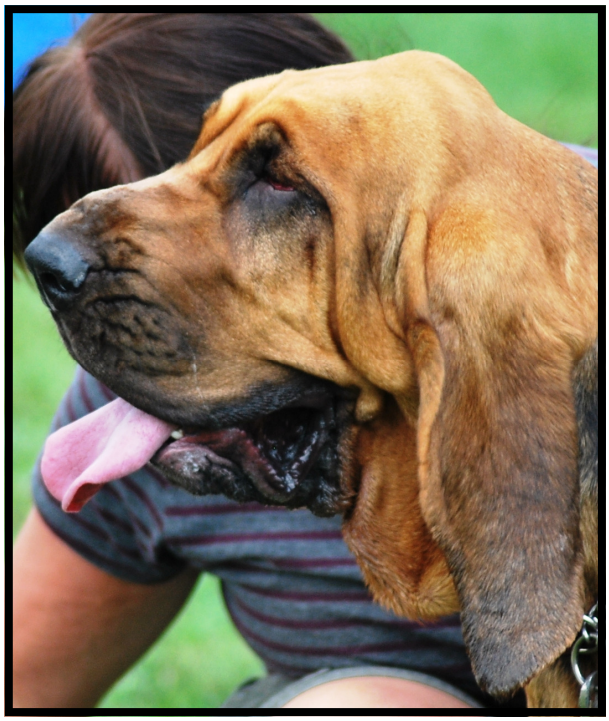

Utmärkt huvud med djup läpp

Kinder

Kinderna skall vara beniga och området under ögonen skall vara finmejslat.

Käkar/Tänder

Bettet skall vara ett fulltandat, korrekt saxbett med starka och vita tänder som är jämnt placerade i de väl utvecklade käkarna. Tångbett tolereras.

Ögon

Ögonen skall vara mörkbruna eller nötbruna, något ljusare (bärnstensfärgade) hos hundar utan svart sadel eller mantel. Ögonen skall vara medelstora och ovala. De skall inte vara tårfyllda och skall varken vara utstående eller djupt liggande i ögonhålan. Iris skall vara helt synlig. Ögonkanterna skall inte vara oregelbundna utan normalt åtliggande mot ögongloberna. Något lösa nedre ögonkanter där bindhinnan skymtar fram tolereras dock. Under inga omständigheter får ögonfransarna röra vid och irritera ögat. Uttrycket skall vara mjukt, vänligt och värdigt, blicken en aning melankolisk.

Kommentar:

Naturligtvis ska ögonen vara sunda. Den nedre ögonkanten kan inte ligga tätt intill ögat p g a det karaktäristiska tunna ,rinnande skinnet.

Black and tan öga med brunt tredje ögonlock.

Ögats färg är något annorlunda hos de leverfärgade hundarna. Ljusare och åt det bärnstensfärgade hållet. Det tredje ögonlocket är ofta ofärgat hos de leverfärgade hundarna.

Hos black and tan hundarna är det ofta brunt. Detta har gjort att många leverfärgade blodhundar fått i sin kritik att de haft ögonproblem p g a ”röda ögon”.

Liver and tan med ofärgat tredje ögonlock.

Kommentar :Tik och hane med korrekta lågt ansatta öron.

Öron

Öronen skall vara tunna och smidiga. De skall vara täckta med kort päls och vara fina och sammetslena vid beröring. Öronlapparna skall vara mycket långa och nå åtminstone förbi nostippen när de föres längs nosryggens ovansida. Öronen skall vara mycket lågt ansatta på huvudets sidor, i höjd med ögonen eller lägre, och hänga i graciösa veck. De skall vara in-rullade inåt och bakåt (korkskruvsöron).

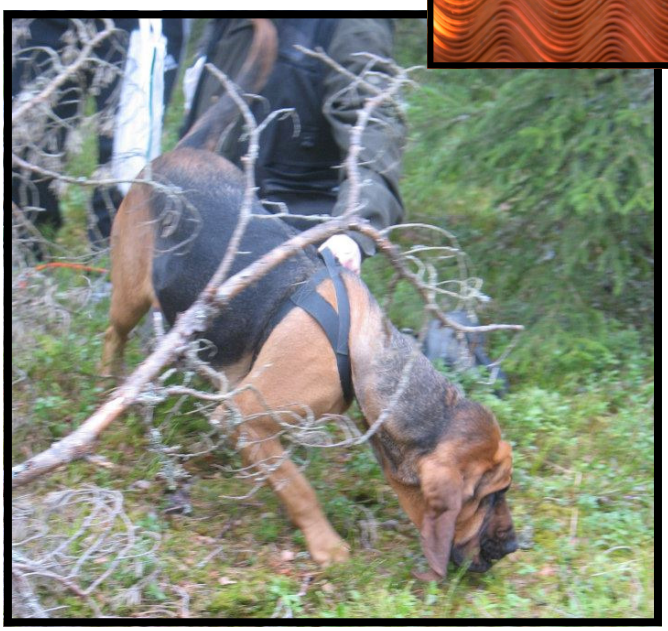

Kommentar: *Konstruktion och funktion ska gå hand i hand här. Mycket viktigt är att hunden utan ansträngning kan utföra sitt spårarbete.*

Hals

Halsen skall vara lång för att möjliggöra spårning med nosen mot marken. Den skall vara kraftigt musklad. Halshuden skall vara lös och mycket väl utvecklad, med dubbla hakpåsar vilka dock är mindre utvecklade hos tikar.

Kropp

Bålens över- och underlinjer skall vara nästan parallella.

Exempel på bra rygg-längd och ländparti

Manke

Manken skall vara lätt markerad.

Rygg

Ryggen skall vara plan, bred, lång och stabil.

Ländparti

Ländpartiet skall vara brett, starkt, kort och mycket lätt välvt

Kommentar: *Ett alltför sluttande kors ser man ofta i kombination med för kort rygg. Detta innebär ofta att de hundarna passgår i rörelse. Se bild ovan: bild 1 felaktigt kors. Bild 2 kort rygg och passgång*

Kors

Korset skall vara väl musklat, nästan horisontellt, aldrig brant, ganska brett och tämligen långt.

Bröstkorg

Bröstkorgen skall vara oval, bred, djup, tillräckligt lång och tydligt kölformad mellan frambenen. Förbröstet och bröstbensknappen skall vara tydligt framträdande. Revbenen skall vara väl välvda, varken flata eller tunnformade.

Underlinje

Underlinjen skall vara nästan horisontell, även bakom bröstkorgen. Flankerna skall vara fylliga, breda och djupa. Buken skall vara föga uppdragen.

Kommentar: *Detta innebär inte att blodhunden ska vara fet. Bilden visar en välbalanserad hane med välburen svans.*

Svans

Den sabelformat burna svansen skall vara lång, kraftig, tjock och högt ansatt i rygglinjens förlängning och skall gradvis avsmalna mot spetsen. I rörelse skall svansen bäras i en elegant båge över rygglinjen, dock aldrig inrullad över ryggen eller vikt åt sidan. Svansens undersida skall vara klädd med en grövre ca 5 cm lång päls, vilken blir gradvis kortare mot svansspetsen

Extremiteter:

Bild på bra förbröst , korrekt framställ och bra tassar.

Framställ

.Som helhet skall frampartiet vara väl musklat. Frambenen skall vara kraftiga, raka och helt parallella.

Skulderblad

Skulderbladen skall vara långa och väl tillbakalagda. Skulder-partiet skall vara väl musklat men inte för tungt.

Överarm

Överarmarna skall vara långa och snedställa och bilda en god vinkel mot skulderbladen.

Armbåge

Armbågarna skall vara väl åtliggande, varken lösa eller knipta.

Underarm

Underarmarna skall vara raka med kraftig och rund benstomme.

Handlov

Handlovarna skall vara fasta.

Mellanhand

Mellanhänderna skall vara starka. Framifrån sett skall de vara raka, sedda i profil skall de vara lätt vinklade.

Framtassar

Framtassarna skall vara kompakta och mycket fasta, varken inåteller utåtvridna. Tårna skall vara väl välvda, väl slutna och täta (katt-tass) med korta och kraftiga klor. Trampdynorna skall vara tjocka och starka.

Bild på bra mellahand och korrekta tassar

Bakställ

Bakpartiet skall vara starkt med kraftig muskulatur, i harmoni med frampartiet. Bakifrån sett skall bakbenen vara helt parallella, varken inåt- eller utåtvridna.

Lår

Låren skall ha god längd och vara kraftigt musklade.

Knäled

Knälederna skall vara väl vinklade. De skall varken vara inåt- eller utåtvridna.

Underben

Underbenen skall vara tillräckligt långa och kraftigt musklade.

Has

Hasorna skall vara starka, korta och väl vinklade.

Mellanfot

Mellanfötterna skall vara starka och korta.

Baktassar, se framtassar.

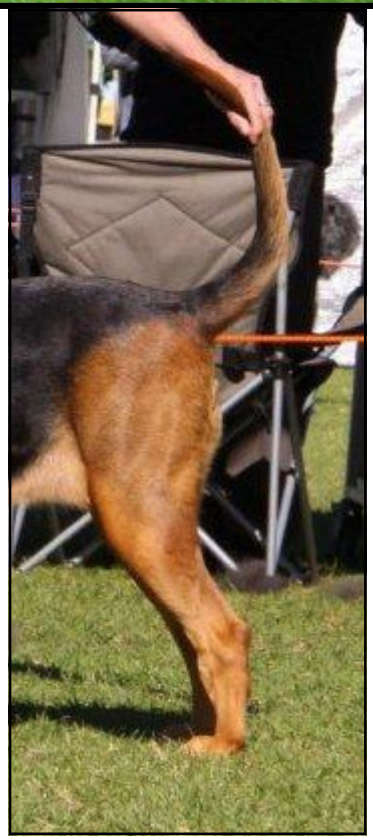

Exempel på välmusklade bakställ med korrekta vinklar.

Rörelser

Rörelserna är mycket rastypiska och mycket viktiga. I trav skall rörelserna vara regelbundna med jämna, elastiska och fria steg. Rasen skall täcka mer mark än någon annan drivande hundras, samtidigt som gången är mycket karakteristiskt rullande, dock utan att hunden rör sig på snedden.

Bakbenen skall föras långt bakåt och ge ett gott påskjut. Fram- och bakbenens räckvidd skall vara lika och rygglinjen skall förbli horisontell.

Benen skall föras parallellt men i snabbare tempo närmar sig tassarna varandra. Svansen skall bäras högt, i sabelform, dock utan att böjningen blir alltför markerad.

Chien de saint-hubert skall vara kapabel att trava under lång tid utan att visa tecken på trötthet. Huden skall vara smidig, lös och elastisk på hela kroppen.

Kommentar: *Blodhunden är en arbetande ras. Hunden ska orka spåra i timmar. En väl fungerande anatomi och rörelser är mycket viktigt. Blodhundens rörelser kan jämföras med en älg . Långa mjuka steg som täcker mycket mark.*

Hud

Den fina, mycket lösa och rikliga huden på huvudet är mycket rastypisk. På pannan och på nospartiets sidor bildar huden nedhängande veck som är ännu mer markerade när huvudet bärs lågt.

Dock får aldrig alltför djupa rynkor och veck på pannan eller ögonbrynsbågarna irritera ögonen. Veckbildning på själva kroppen, orsakad av alltför riklig hud, är inte önskvärt.

Kommentar:*Där ska inte vara några fasta veck i pannan eller på nosen. Huvudet ska vara slätt när det bärs högt. Det som får finnas är ett svagt veck från yttre ögonvrån ner till dewlaps. Huden skall vara tunn och rinnande! Inte tjock eller fast. Hudproblem får aldrig förekomma.*

Huvudet högt på ung hanhund där skinnet inte är utfyllt ännu.

På en äldre tik där huvudet är färdigvuxet och utfyllt.

Huvudet ner i arbetande position .Obs rynkorna i pannan

Kommentar:*När blodhunden spårar skall skinnet falla fram o skydda ögonen. Öronen skall falla framåt och vridas så hörselintrycken minskas. Öronen tillsammans med läpparna och den rinnande huden bildar tillsammans den "tratt" som hjälper blodhunden att hitta de DNA och de molekyler som alla individer lämnar efter sig. Tillsammans med en större doftlob och betydligt fler doftceller än andra hundar ska konstruktionen hjälpa blodhunden att hitta den person den spårar. DNA och molekyler talar om för hunden ,vem den skall spåra*

Päls

Pälsstruktur

På kroppen skall den väl åtliggande pälsen vara kort, tät, tämligen hård och ge ett gott skydd vid dåligt väder. Pälsen på huvudet och öronen skall vara mycket kort och kännas mjuk vid beröring. Svansens undersida skall vara försedd med något längre och grövre päls

Färg

Man skiljer mellan tre kategorier pälsfärger:

-svart med tanteckning

-leverfärgad med tanteckning

-enfärgat röd

-Hos svart med tanteckning kan andelen svart variera från svart mantel till svart sadel

-Hos hundar med svart mantel är den svarta färgen dominerande och tantecknen finns endast på kinderna, ovanför ögonen, på bringan, benen och runt anus.

-Hos hundar med svart sadel är tanfärgen mer utbredd och den svarta färgen begränsas mer eller mindre till ryggregionen.

-Samma förhållanden i fråga om fördelningen mellan de olikfärgade partierna gäller för lever med tanteckning.

Färgerna är inte alltid helt rena eller klart avgränsade från varandra. Det kan finnas ljusare eller melerade hårstrån i de mörkare partierna. Detta är tillåtet.

Hos enfärgat röda hundar får färgnyansen variera från ljusrött till mörkrött.

Ej önskvärt är urblekt tanfärg hos de tvåfärgade eller urblekt rött hos de enfärgade.

Små vita tecken på bringa, tår och svans-
spets tolereras men är inte önskvärt.

Kommentar :*För mycket vitt på tassarna*

Kommentar:
Black and tan (svart m tantecken) kommer i allt från tanfärgad med svarta stickelhår till det som kallas blanket på blodhund ,d v s black and tan som en rottweiler.

Följande bilderna visar tre varianter av black and tan

Exempel på ljus black and tan. Excellent

Excellent

Denna variant av black and tan kallas på blodhund blanket. På svenska mantelfär-gad. Excellent

Fyra varianter av liver and tan ,d .v .s . lever och tan. Alla av excellent kvalitet

Denna färg kallas full coated liver eller liver blanket. I Sverige kallas den, lever med tantecken ,mantel.

Excellent

De liverfärgade hundarnas pälsfärg ändras med årstid ock fällning. Sommarpälsen är ofta mörkare och mer intensiv i färgen.

Röda hundar Med eller utan svart mask

Excellent tik

Röd mycket lovande hanvalp

Röd tik med mycket vitt på bröstet

Ljusare röd valp

Storlek/vikt:

Mankhöjd

Idealhöjd för hanhund 68 cm
Idealhöjd för tik 62 cm
+/- 4 cm avvikelse tolereras

Vikt
Hanhund ca 46-54 kg Tik ca 40-48 kg
Mankhöjd och vikt skall harmoniera.

Fel

Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.

Helhetsintryck: klumpighet; för lite substans; lätt benstomme; hög- eller lågställdhet; mer kvadratisk än rektangulär konstruktion; avsaknad av ädelhet.

Huvud: brett och omfångsrikt huvud eller överdrivet smalt huvud; flyende panna; överdrivet hängande pannhud; för lite framträdande nackknöl; för markerat stop; konkav nosrygg; kort nosparti eller inte tillräckligt djupt nosparti; alltför litet nedhängande överläppar.

Nostryffel och läppar: avpigmenterade.

Bett: tandförluster.

Ögon: alltför små ögon, som är insjunkna i ögonhålorna; alltför lösa nedre ögonkanter; alltför synlig bindhinna.

Öron: för korta öron, för tjocka öron, öron ansatta över ögonhöjd, öron som ligger för tätt mot huvudet eller är platta.

Hals: kort hals; tunn hals, för litet löst halsskinn.

Kropp: kort eller för lång kropp; otillräckligt djup bröstkorg; otillräckligt markerat
förbröst i profil; flata eller tunnformade revben; svag eller välvd rygg; överbyggdhet eller brant kors; alltför uppdragen buklinje.

Svans: lågt ansatt svans; ekorrsvans, ringformad svans, ringlad svans; deformerad svans; svansknyck eller snett buren svans.

Extremiteter: för svagt eller för mycket vinklade extremiteter; korta överarmar; dålig benställning i profil (t ex övervinklade handlovar eller svaga mellanhänder), framifrån (t ex inåt- eller utåtvridna tassar, krokiga underarmar; utåtvridna armbågar etc) eller bakifrån (t ex hastrånghet, hasvidhet eller hjulbenthet); öppna tassar, hartassar eller platta tassar.

Rörelser: trånga eller vida rörelser; korsande rörelser, hund som rör sig på snedden; kort steglängd, stela rörelser; dåligt påskjut.

Pälsfärg: ljusa eller avblekta färger.

Kommentar: *Inte att förväxla med blek färg beroende av pälsfällning.*

Uppförande/karaktär: osäkerhet eller nervositet.

Diskvalificerande fel:

-Aggressiv eller extremt skygg

-Hund som tydligt visar fysiska eller betendemässiga abnormiteter skall diskvaliseras.

Helhetsintryck: avsaknad av rastyp.

Käkar/tänder: under- eller överbett; korsbett; sneda käkar.

Nostryffel och läppar: kraftigt avpigmenterade eller rosafärgade; nostryffel och läppar av annan färg än svart hos svart och tantecknade hundar; nostryffel och läppar av annan färg än leverbrun eller svart hos hundar utan svart mantel eller sadel.

Ögon: ljusgula ögon (rovfågelsögon).

Pälsfärg: alla färger som inte motsvarar de i standarden föreskrivna; alltför stora vita tecken, såsom vitt ända upp på handlovar eller hasor, eller alltför stor vit fläck på bringan; vita fläckar på annan del av kroppen än på bringa, tassar eller svansspets, såsom vitt nosparti, vit bläs etc.

Storlek: storlek som över-/understiger de i standarden föreskrivna måtten.

Nota bene: Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.

Testiklar: Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Blodhunden och SRD.

Blodhunden finns med i SRD avseende ögon o hud.

Blodhund
I rasen förekommer riskområdet:
1. Hud:
Alltför riklig hudkostym och otillräckligt strama ögonkanter som kan vara utåt - eller inåtrullade.

Kommentar *:Ögonfransen får aldrig irritera ögat. Ögonen skall vara klara och ”rena”. På de leverfärgade hundarna bör man ta hänsyn till den ljusare färgen på ögat och det opigmenterade tredje ögonlocket. Ger ofta ett ”rött” intryck av ögat.*

Skinnmängden är idag oftast inte överdriven. Men uppmärksamheten bör ligga på friska sunda hundar utan överdrift.

Så här får det inte se ut!

Så här skall det se ut.